

Til *udenrigsministeren* (27/2 87) af:

Ole Espersen (S):

»Hvordan vurderer udenrigsministeren betydningen af de af Tyrkiet tagne forbehold i forbindelse med accepten af den individuelle klageret for Den Europæiske Menneskerettighedskommission?«

Begrundelse

I forbindelse med sine forsøg på optagelse i EF har Tyrkiet under henvisning til de gentagne anklager for krænkelse af menneskerettighederne nu afgivet en erklæring om, at man ønsker at anerkende individets klageret.

Imidlertid er anerkendelsen ledsaget af forbehold af en hidtil ukendt karakter, som blandt andet vil medføre, at spørgsmålet om, hvornår undtagelser fra overholdelse af menneskerettigheder kan tillades, skal afgøres efter tyrkiske standarder.

Svar (10/3 87):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

I den skriftlige besvarelse af spørgsmål nr. S 606 af 30. januar 1987 fra Keld Albrecht om den tyrkiske regerings erklæring om anerkendelsen af den individuelle klageadgang har jeg kort redegjort for de enkelte punkter i erklæringen.

Medens den geografiske begrænsning til selve Tyrkiet og udelukkelsen af sager vedrørende militært personels status og de væbnede styrkers disciplin må anses for egentlige forbehold, rejser de øvrige punkter i den tyrkiske erklæring fortolkningstvivil. Det er især spørgsmålet, om de skal forstås som egentlige forbehold eller som blot fortolkningserklæringer, der er *uden* bindende virkning for de øvrige deltagerstater og for de kompetente organer under konventionen.

Spørgsmålet om forståelsen af de nævnte punkter i den tyrkiske erklæring vil blive afklaret, når tyrkiske borgere indgiver klager vedrørende overtrædelser af de pågældende bestemmelser i konventionen. Dels vil Menneskerettighedskommissionen da skulle fastlægge sin kompetence i lyset af de fremsatte forbehold eller erklæringer, dels vil alle sager, der realitetsbehandles, i sidste instans skulle forelægges Ministerudvalget til afgørelse (idet Tyrkiet ikke har anerkendt Menneskerettighedsdomstolens kompetence). Re-

geringen er selvsagt indstillet på at følge de kompetente organers stillingtagen til erklæringens rækkevidde nøje. Det kan i øvrigt tilføjes, at regeringen har til hensigt over for Europarådets generalsekretær som depositar for konventionen at tilkendegive, at den tyrkiske erklæring rejser juridiske tvivlsspørgsmål, som man forbeholder sig ret til at vende tilbage til i lyset af den afklaring, der vil ske i forbindelse med de kompetente organers behandling af konkrete klagesager.

Uanset hvorledes man i øvrigt bedømmer den fulde rækkevidde af den tyrkiske anerkendelse af den individuelle klageadgang, må det konstateres, at den indebærer et ganske betydeligt fremskridt. Eksempelvis vil der ikke være begrænsninger i kommissionens kompetence til at behandle klager fra tyrkiske borgere over tortur og over krænkelse af retssikkerhedsgarantierne.

Spm. nr. S 759

Til *økonomiministeren* (27/2 87) af:

Rahbæk Møller (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvor meget Danmarks konkurrenceevne er forringet fra 1985 til 1986, og hvor meget den forventes forringet fra 1986 til 1987?«

Begrundelse

I vurderingen af de økonomiske fremtidsudsigter indgår udviklingen af konkurrenceevnen med betydelig vægt. Det er derfor væsentligt at få oplyst, hvordan den har udviklet sig, og hvordan den forventes at udvikle sig.

I begrebet konkurrenceevne indgår mange elementer, der ikke umiddelbart lader sig kvantificere. I svaret bedes derfor anvendt den forenklede målestok: løn og andre arbejdsgiveromkostninger pr. produceret enhed. Udviklingen i Danmark bedes sammenholdt med udviklingen i et vejet gennemsnit af vore mest betydende samhandelspartnere udtrykt i fælles valuta. I den udstrækning tallene endnu ikke er kendt, bedes de seneste forudsigelser anvendt.

Svar (6/3 87):

Økonomiministeren (Anders Andersen):